

зашото тѣ сами сѫ исповѣдали че сѫ грѣшници и че не сѫ могли да оправдаїжть себе си чрѣзъ свои-тѣ си дѣла. И понеже не можахѫ да оправдаїжть себе си, какъ могжтъ тѣ да отговарятъ за грѣхове-тѣ на другы-тѣ? Явно е, слѣдователно, че человѣци-тѣ имать нуждѫ отъ едно безгрѣшно сѫщество, едно божественно сѫщество което да гы избави отъ грѣхове-тѣимъ; и Богъ, наистинѣ, е испратилъ такъвъ единъ Спаситель въ свѣтъ-тѣ за да спасе грѣшницы-тѣ. Іисусъ Христосъ, Сынъ Божій, дойде на свѣта за да избави изгубены-тѣ. Самый-тѣ законодатель ся подчини на законъ-тѣ и го испълни, и чрѣзъ свое-то испълненіе на законъ-тѣ той почель законъ-тѣ до толкова щото Богъ заради него и неговож-тѣ покорность може да награди онѣзи които не сѫ го испълнили. Този, който е безгрѣшенъ, прѣ-търпѣ наказаніе-то, което грѣшни-тѣ заслужватъ, тѣй щото праведный-тѣ Богъ да може да опро-сти онѣзи, които вѣрватъ въ него, безъ да на-рушатъ законъ-тѣ си. Іисусъ Христосъ, непоро-чный-тѣ, быде нараненъ заради прѣстажиленія-та на порочны-тѣ; Іисусъ Христосъ, невинный-тѣ, быде прѣдаденъ на біеніе и страданіе за беззаконія-та на виновны-тѣ. Той самъ носи грѣхове-тѣ человѣчески на крестъ-тѣ си, тѣй щото вѣзможно е за Бога да бѫде праведенъ и при това да оправдава нечестивы-тѣ. Иса. гл. 53. Рил. 4; 5. Нѣма другъ, който може да извѣрши това чудесно избавленіе на грѣшни-тѣ, зашото